

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 013472 16 Kž
Sarajevo, 07.02.2019. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudaca Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Slavka Pavlovića i Jasmine Begić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog S.S. zbog kaznenog djela Zloupotreba položaja ili ovlasti iz članka 383. stavak 3. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi kantonalnog tužitelja iz Tuzle protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013472 15 K od 31.03.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.02.2019. godine u prisutnosti federalnog tužitelja Vlade Miškovića, optuženog S.S. i njegovog branitelja R.K. odvjetnika iz T., donio je

P R E S U D U

Žalba kantonalnog tužitelja iz Tuzle se odbija kao neosnovana, pa se presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013472 15 K od 31.03.2016. godine, potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013472 15 K od 31.03.2016. godine optuženi S.S. (u daljem tekstu optuženi), na osnovu članka 299. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), oslobođen je od optužbe za kazneno djelo zloupotreba položaja ili ovlasti iz članka 383. stavak 3. u vezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH). Istom presudom odlučeno je da troškovi kaznenog postupka iz članka 199. stavak 2. od točke a) do f) ZKP FBiH, kao i nužni izdaci optuženog i nagrada branitelja padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv ove presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj iz Tuzle (u daljem tekstu tužitelj) zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine (dalje

u tekstu Vrhovni sud FBiH) ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred potpuno izmijenjenim vijećem.

Branitelj optuženog S.S., odvjetnik R.K. iz Tuzle, podnio je odgovor na žalbu tužitelja u kojem je osporio navode iz te žalbe, te predložio da se ona odbije kao neosnovana i prvostupanjska presuda potvrdi.

Federalno tužiteljstvo podneskom broj T03 0 KTŽK 0030613 16 od 14.07.2016. godine predložilo je da se žalba kantonalnog tužitelja uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u skladu sa člankom 319. ZKP FBiH, federalni tužitelj je izjavio da ostaje kod navoda iz izjavljene žalbe kantonalnog tužiteljstva iz Tuzle i pomenutog podneska od 14.07.2016. godine. Branitelj optuženog S.S. je izložio navode iz odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, ostavši kod prijedloga da se ta žalba odbije kao neosnovana i prvostupanjska presuda potvrdi. Optuženi S.S. je izjavio da se u cijelosti pridružuje izlaganju svoga branitelja.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalбом tužitelja, prije svega se ukazuje da je prvostupanjski sud na glavnom pretresu od 31.03.2016 godine neosnovano odbio dokazne prijedloge tužiteljstva, a radilo se, po tvrdnji tužitelja, o prijedlozima koji su po svojoj suštini bili dokazi replike kojima su pobijane tvrdnje koje su direktno proizašle iz dokaza odbrane. Pri tome tužitelj navodi da je odredbom članka 305. (pogrešno navedeno članka 300.) stavak 7. ZKP FBiH propisana obveza suda da u obrazloženju presude navede i iz kojih razloga nije uvažio pojedine prijedloge stranaka. Radilo se, kako se dalje navodi, o prijedlozima da se pregleda CD sa uviđaja od godine, da se izvrši uvid u projektnu dokumentaciju ranije izgrađenih objekta (C-8, C-9, C-10 i „15. maj“ u T.), te da se izvrši uvid u izvod iz regulacionog plana. Pored toga, u žalbi tužitelja se navodi da sud ovom svojom odlukom ne smije da naruši načelo jednakosti stranaka u postupku propisano u čl. 15 KZ-a FBiH, po kojem je sud dužan stranke i branioca tretirati na jednak način i svakoj strani pružiti jednake mogućnosti u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnoj raspravi. Tužitelj iznosi i svoj stav da je prvostupanjski sud povrijedio navedene procesne odredbe i da je to bilo od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude, čime je učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 2. ZKP FBiH.

Neosnovan je žalbeni navod tužitelja da je prvostupanjski sud odbio dokazne prijedloge replike kojima se pobijaju tvrdnje koje su direktno proizašle iz dokaza obrane. U žalbu se ne konkretizira koje su tvrdnje direktno proizašle iz dokaza obrane niti se navodi u odnosu na koje dokaze koje je izvela obrana bi se odnosili dokazi replike, pa se ovaj žalbeni prigovor ne može zbog svoje paušalnosti prihvatiti kao osnovan. Prema tome zapravo se ne radi o dokaznim prijedlozima replike koji se u smislu članka 276. stavak 2. točka c) izvode nakon izvedenih dokaza obrane na glavnom pretresu, nego o dokazima koji nisu podneseni uz optužnicu i na kojima nije zasnovana podnesena optužnica. U smislu navedene zakonske odredbe po redoslijedu se izvode dokazi optužbe predloženi u optužnici, potom dokazi obrane, a tek nakon toga dokazi optužbe kojima se pobijaju

dokazi obrane (replika). To je jasno i tužitelju, pa te dokaze, koji su predloženi prije izvođenja uviđaja, označava kao dokaze koji su u suštini „dokazi replike“ ne navodeći koji se dokazi obrane konkretno pobijaju tim dokazima. Prema tome radi se konkretno o dokazima optužbe kojima se dopunjavaju ranije izvedeni dokazi optužbe koje je prvostupanjski sud cijenio i odbio njihovo izvođenje kao nepotrebne i o tome u obrazloženju pobijane presude naveo određene razloge. Suprotno navodima žalbe, obrazloženje prvostupanjske presude sadrži sasvim određene, i za ovaj sud prihvatljive razloge, zbog čega nije prihvaćen prijedlog tužitelja za izvođenje navedenih dokaza. Tužitelj je prijedlog za izvođenje dokaza iznio na glavnom pretresu, a sud je takve prijedloge odbio navodeći u obrazloženju pobijane presude da je ocijenio da predloženi dokazi nemaju značaja za ovaj predmet i da su kao takvi nepotrebni, s obzirom da pomenuti CD snimak nije snimljen po naredbi suda ili tužiteljstva, već u vlastitoj režiji tužitelja tijekom uviđaja, te navodeći da se projektna dokumentacija za navedene objekte (C-8, C-9, C-10 i „15. maj“ u T.) odnosi na druge lokacije u gradu T. na kojoj su bili drugi uvjeti za gradnju i da je regulacioni plan za ovo područje gradnje konkretnog stambenog objekta usvojen kasnije, pa je neosnovan žalbeni navod da prvostupanjski sud u presudi nije naveo i iz kojih razloga nije uvažio prijedlog tužitelja.

Kada je u pitanju odbijanje prijedloga tužitelja, valja podsjetiti da, sud koji vodi kazneni postupak, pored obaveze da strankama pruži jednake mogućnosti da izlože svoj predmet, mora imati i određenu diskreciju u ocjeni da li bi, shodno prijedlozima stranaka, izvođenje predloženih dokaza bilo od značaja za rasvjetljavanje predmeta ili ne. Dakle, sud nije u obavezi da izvede svaki dokaz koji su stranke predložile, nego ima diskreciju u procjeni da li bi izvođenje predloženih dokaza bilo relevantno u konkretnom slučaju, pa odbijanjem da se provede dokaz tužitelja, u konkretnom slučaju, nije povrijeđeno načelo jednakosti stranaka u postupku, jer su u pobijanom rješenju konkretno dani i razlozi za odluku da predmetni dokazi nemaju značaja za ovaj predmet i da su kao takvi nepotrebni, tako da nije učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka na koju se ukazuje u žalbi tužitelja. Pošto je prijedlog tužitelja odbijen razlozima suda koji se ne ukazuju proizvoljnim, nesporno je da je kantonalni tužitelj imao iste mogućnosti kao i odbrana optuženog u vezi predlaganja i izvođenja dokaza, čime nije učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka na koju se ukazuje žalbom tužitelja.

Pobijanom presudom sud prvog stupnja zauzeo je stajalište da iz dokaza tužitelja koji su izvedeni na glavnom pretresu se ne može izvesti zaključak da bi optuženi S.S. učinio kazneno djelo za koja se terete optužnicom.

Nasuprot tome, u žalbi tužitelja se prigovara i tvrdi da optuženi protivno Zakonu o prostornom uređenju Tuzlanskog kantona (Službene novine TK broj 3/05 od 29.03.2005. godine) smanjio površinu građevinske parcele od 8.650 m², koja je dana u Stručnoj ocjeni Zavoda ... općine T. broj od godine o urbanističko – tehničkim uvjetima za izgradnju novog kolektivnog poslovno-stambenog objekta „C“ u naselju S. u T., a nakon toga donio Rješenje o načelnoj urbanističkoj suglasnosti broj 07/11-23-1959-2011 od 18. 03. 2011. godine, kojim je prihvaćeno utvrđenje građevinske parcele u prethodnoj površini po gore navedenoj Stručnoj ocjeni (od ... m²), da bi nakon 22 dana u drugom rješenju o načelnoj urbanističkoj suglasnosti broj od ... godine tako definiranu jedinstvenu građevinsku parcelu samoinicijativno umanjio za ... m² na način da je iz iste eliminirao zemljište koje je slobodan prostor oko objekta i koje služi budućim vlasnicima

stanova i poslovnih prostora u objektu, a istovremeno suprotno Stručnoj ocjeni naknadno formirao manju „građevinsku parcelu“ čija je površina sada m², a koja odgovara samo zemljištu na kojem se planirani građevinski objekt nalazi, svjestan i htijući da postupi suprotno pomenutim odredbama Zakona o prostornom uređenju TK i da konzorciju privrednih društava osigura prava na izgradnju poslovno stambenog objekta na većoj površini, koja je kao takva određena Stručnom ocjenom, čime je konzorcij ostvario imovinsku korist u razlikama u ovim površinama i neplaćanju naknade i za tu razliku konzorciju privrednih društava pribavio imovinsku korist od KM.

Ovi žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani.

Razmatrajući u žalbi iznijete razloge, ovaj sud kao sud drugog stupnja nalazi da ti razlozi ne dovode u pitanje stajalište suda prvog stupnja o nepostojanju zaključka da bi optuženi S.S. učinio kazneno djela za koja se tereti optužnicom.

Naime, ispravno je sud prvog stupnja, suprotno od navoda žalbe, naveo da sama činjenica da je smanjena površina građevinske parcele, u proceduri utvrđivanja građevinske parcele radi prodaje konzorciju privrednih društava, nije protivna odredbama članaka 40. stavak 3. i 46. stavak 1. točka b) Zakona o prostornom uređenju Tuzlanskog kantona, i da ta činjenica ne daje osnove za izvođenje u žalbi sugeriranog zaključka, niti takvog osnova daje činjenica, koja se neosnovano navodi u žalbi, da je optuženi donio rješenje o načelnoj urbanističkoj suglasnosti, broj od godine u kojem je prihvaćeno utvrđenje građevinske parcele u prethodnoj površini po gore navedenoj Stručnoj ocjeni, te činjenica da je optuženi donio novo rješenje o načelnoj urbanističkoj suglasnosti broj godine od godine tako i definiranu jedinstvenu građevinsku parcelu samoinicijativno umanjio za m², na način da je iz iste eliminirao zemljište koje je slobodan prostor oko objekta i koje služi budućim vlasnicima stanova i poslovnih prostora u objektu i istovremeno suprotno Stručnoj ocjeni naknadno formirao manju „građevinsku parcelu“ čija je površina sada m².

Pregledom spisa, i ovaj drugostupanjski sud ustanovljuje da postoji Stručna ocjena Zavoda... općine T. broj od godine o urbanističko-tehničkim uvjetima za izgradnju novog kolektivnog poslovno-stambenog objekta „C“ u naselju S. u T., koja je dana na zahtjev Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline općine T. broj od godine. Svrhu i karakter navedene Stručne ocjene objasnio je na glavnom pretresu član komisije za stručnu ocjenu dipl. ing. arhitekture A.Č., svjedok tužiteljstva sada direktor Zavoda... općine T., koji je kao član komisije davao Stručnu ocjenu brojod ... godine o urbanističko-tehničkim uvjetima za izgradnju novog kolektivnog poslovno-stambenog objekta „C“ u naselju S. u T..., navodeći da je za izgradnju ovog objekta predložena građevinska parcela u površini.... m², koja kao takva, pored zemljišta ispod objekta obuhvaća površinu za redovnu upotrebu objekta i površinu za uređenje zemljišta oko objekta. Ovaj svjedok je u svom iskazu objasnio da je Stručna ocjena bila mehanizam kao zamjena za plansku dokumentaciju (regulacioni plan) koji nije postojao i da taj mehanizam više ne postoji nakon donošenjem novog Zakona o prostornom uređenju Tuzlanskog kantona. Svjedok je na glavnom pretresu objasnio da je sasvim prihvatljivo da dio zemljišta od navedene površine u Stručnoj ocjeni ostane u državnom vlasništvu, a da ga investitor uredi po rješenju nadležne komisije. Svjedok je objasnio da, komisija Zavoda... općine T., je naknadno obavještena da je na parceli koju je predložila ta

komisija ostala zarobljena primarna fekalna i kišna kanalizacija odnosno prateći uređaj, te da je komisija u dokumentu od godine, zauzela stav da nju treba zaobići i parcelu sa prethodno predložene površine smanjiti, pri čemu komisija nije ulazila u to da li će čitav prostor koji je predložen u Stručnoj ocjeni biti u vlasništvu budućeg izvođača ili neće, mada je u praksi skoro uvijek slučaj da se dio prostora koji je zelena površina ili javna površina, ne prodaje i da u toj funkciji i dalje ostane te da je predložena površina građevinske parcele iz stručne ocjene od m² i one koja je raspisana u konkursa od m², rezultat sagledavanja komisije Službe... općine T. šta bi to bilo najoptimalnije. Pored navedenog svjedok je izjavio i da je komisija Zavoda... općine T. dala još jednu stručnu ocjenu u pisanom obliku, nakon što je izdana urbanistička suglasnost i nakon što je investitor tražio određena usuglašavanja, kojom prilikom je komisija Zavoda prihvatila uvjete investitora, kada je zaključeno da ne bi trebalo biti nikakvih problema kod smanjenja površine građevinske parcele, jer se u suštini ne mijenjaju nikakvi urbanističko-tehnički uvjeti.

Iz iskaza ovog svjedoka jasno proizlazi da Stručna ocjena komisije Zavoda ... općine T., ne obvezuje Službu... Općine T., da kod definiranja jedinstvene građevinske parcele koje je predmet dodjele i uvjeta za korištenje zemljišta u cilju raspisivanja javnog konkursa za dodjelu tog zemljišta radi gradnje stambeno-poslovnog kompleksa, da prilikom donošenja načelne urbanističke suglasnosti utvrdi građevinsku parcelu u površini od 8.650 m² kako je to predloženo u Stručnoj ocjeni, tako da nadležna Služba ... općine T. može definirati građevinsku parcelu sa manjom površinom od one u Stručnoj ocjeni, što je nadležna Služba ... i učinila.

Pored toga, je sasvim je netočan pa time i neosnovan navod tužitelja u žalbi da je optuženi donio rješenje o načelnoj urbanističkoj suglasnosti, broj ... od ... godine u kojem je prihvaćeno utvrđenje građevinske parcele u prethodnoj površini po gore navedenoj Stručnoj ocjeni, te da je optuženi donio novo rješenje o načelnoj urbanističkoj suglasnosti broj od ...godine i istovremeno suprotno Stručnoj ocjeni naknadno formirao manju „građevinsku parcelu“ čija je površina sada ... m², tako da je definiranu jedinstvenu građevinsku parcelu samoinicijativno umanjio za ... m², na način da je iz iste eliminirao zemljište koje je slobodan prostor oko objekta i koje služi budućim vlasnicima stanova i poslovnih prostora u objektu.

Pregledom spisa ovaj sud drugog stupnja je ustanovio da, suprotno navodima žalbe, optuženi nije u rješenju o načelnoj urbanističkoj suglasnosti prihvatio utvrđenje građevinske parcele u prethodnoj površini po gore navedenoj Stručnoj ocjeni (od ... m²), jer je u tom rješenju u točki 6. utvrdio površinu građevinske parcele od ... m², navodeći konkretno parcele od čijih se dijelova formira ta parcela, dok je u novom rješenju, suprotno navodu žalbe, broj ... od ... godine (rješenje o izmjenama rješenja od ... godine) navedena površina parcele od ...m², da bi tek u rješenju o urbanističkoj suglasnosti broj ... od ... godine bila navedena površina parcele od ... m².

Neosnovan je i navod tužitelja u žalbi da je optuženi predloženu parcelu po stručnoj ocjeni u površini od... m² umanjio za ... m², te formirao manju „građevinsku parcelu“ čija je površina sada ... m²., a koja odgovara samo zemljištu na kojem se nalazi planirani građevinski objekt, na taj način da je iz iste eliminirao zemljište koje je slobodan prostor oko objekta i koje služi budućim vlasnicima stanova i poslovnih prostora u objektu.

Takva tvrdnja tužitelja nema osnovu u izvedenim dokazima na glavnom pretresu i to prvenstveno ne proizlazi iz dokaza tužitelja.

Naime, nakon obavljenog uviđaja na licu mjesta uz prisutnost vještaka tužiteljstva i to vještak geodetske struke A.P. i vještaka građevinske struke dr. sci. I.Č., koji su izvršili premjer površina zemljišta pod objektom i površina dodijeljene parcele kao i površina za uređenje oko stambenog prostora, sud je zatražio od navedenih vještaka dopunu njihovih ranijih nalaza i mišljenja. U svojoj dopuni nalaza i mišljenja vještak A.P. je na skici snimanja broj ... od godine prikazao faktičko stanje dodijeljene parcele u površini od ... m², te utvrdio da se ispod lamele C1 nalazi površina od .. m², ispod lamele C2 površina od ... m², ispod lamele C3 površina od ... m² i ispod lamele C4 površina od ... m², dok u odnosu na ukupnu površinu parcele preostaje površina od ... m² koja služi za redovnu upotrebu ovog objekta. Ovaj vještak je također utvrdio da je površina popločanog dijela ispred stambeno-poslovnog objekta „C“ (C1 i C2) iznosi ... m² (parter), površina dijela zapadne saobraćajnice sa ulazom u podzemnu garažu iznosi ... m², te da dio zelene površine, stepeništa i popločani dio ulazne rampe između stepeništa koja se nalazi između trotoara ulice M.D. i popločanog djela ispred južnog djela stambeno-poslovnog objekta „C“ je površine ... m².

U skladu sa nalazom vještaka geodetske struke, vještak građevinske struke dr. sci. I.Č. je nakon uviđaja na licu mjesta od 18.3.2016. godine, dao dopunu svojih ranijih nalaza na bazi skica snimanja jedan, dva i tri, koje su sastavni dio dopune nalaza vještaka geodetske struke A.P. od februara 2016. godine, na kojima je prikazano, da je površina kupljene parcele od strane konzorcija privrednih društava na javnom konkursu ... m², da se ispod izgrađenih lamela C1 (... m²), C2 (... m²), C3 (.. m²) i lamele C4 koja je u izgradnji (...m²), nalazi ukupno m², što od kupljenje površine od ... m², čini razliku u površini od ... m². koja je po mišljenju tog vještaka neophodna za redovnu upotrebu objekta „C“, dok ostatak zemljišta koji se odnosi na popločani dio ispred lamela C1 i C2 u površini od ... m² (parter), dio zapadne saobraćajnice do hotela Tuzla sa ulazom u podzemnu garažu u površini od ... m² i dio zelene površine, stepenište i popločani dio ulazne rampe između stepeništa koji se nalazi između trotoara ulice M.D. i popločanog dijela ispred južnog dijela stambenog-poslovnog objekta „C“ u površini od ... m², čini uređeno zemljište, koga je uredio konzorcij privrednih društava po zahtjevu nadležne općinske službe, te da je to zemljište ostalo državna svojina sa pravom raspolaganja općine T., tako da površina uređenog zemljišta ne iznosi ... m², kako se to navodi u optužnici i u žalbi tužitelja, već iznosi ... m².

Prema tome, upravo iz dokaza tužitelja proizlazi neosnovanost činjeničnih navoda iz optužnice, da utvrđena parcela od ... m², odgovara samo zemljištu na kojem se nalazi planirani građevinski objekt, te da je iz te parcele eliminirano zemljište za redovnu upotrebu zgrade.

Neosnovani su navodi tužitelja u žalbi, da je konzorciju privrednih društava dodijeljeno zemljište čija površina isključivo odgovara površini ispod građevinskog objekta, te da je zemljište za uređenje terena oko stambenog objekta (što tužitelj smatra površinu od ... m²- preko ...m².) koje je uredio investitor po nalogu Službe ... Općine T., uređenjem postalo sastavnim dijelom građevinske parcele na kojoj je izgrađen građevinski objekt i

time postalo vlasništvo u privatnoj svojini te prodajom stanova i poslovnih prostora faktički preneseno u pravo etažnih vlasnika stanova i poslovnih prostora.

Naime, iz naprijed navedenih nalaza vještaka proizlazi da ostatak zemljišta preko površine od m² ne iznosi, kako to neosnovano tvrdi tužitelj.... m², nego ... m², čini uređeno zemljište, koga je uređio konzorcij privrednih društava po zahtjevu nadležne općinske službe, a čine ga popločani dio ispred lamela C1 i C2 u površini od ... m² (parter), dio zapadne saobraćajnice do hotela T. sa ulazom u podzemnu garažu u površini od m² i dio zelene površine, stepenište i popločani dio ulazne rampe između stepeništa koji se nalazi između trotoara ulice M.D. i popločanog dijela ispred južnog dijela stambenog-poslovnog objekta „C“ u površini od ... m², i taj dio zemljišta i po dopuni nalaza tih vještaka je ostao državna svojina sa pravom raspolaganja općine T. Ta činjenica proizlazi iz svih izvedenih dokaza, a posebno iz izvoda iz knjige položenih ugovora da su etažni vlasnici stanova i poslovnih prostora, suvlasnici zajedničkih prostorija i zemljišta ispod zgrade i zemljišta za redovnu upotrebu zgrade jer im je konzorcij privrednih poduzeća prodao samo ono što je izgrađeno na parceli koju je kupio u površini odm², a što nedvojbeno proizlazi i iz iskaza svjedoka-direktora poduzeća u sastavu konzorcija.

Navedena parcela u površini od m² predložena od strane Službe ... Općine T., je prihvaćena od strane gradonačelnika Općine T., koji je temeljem tog prijedloga donio odluku odgodine o raspisivanju javnog konkursa za dodjelu neizgrađenog građevinskog zemljišta u državnom vlasništvu za izgradnju kolektivnog stambeno-poslovnog objekta, u kojoj odluci su navedene poimenično parcele po starom i novom premjeru sa točno navedenim površinama za svaku pojedinačnu parcelu, čiji zbir površina iznosi ... m², koji odgovara parceli koja je bila predmet javnog konkursa i koja je u daljoj proceduri dodijeljena konzorciju poduzeća.

U konkretnom slučaju, prvostupanjski sud smatra da nema dokaza da je optuženi ostvario imovinsku korist konzorciju od ... KM, a da je ta korist rezultat iskorištavanja službenih ovlasti optuženog. Prvostupanjski sud je pravilno zaključio i da Općina T. nije pretrpjela nikakvu štetu. Naime, u konkretnom slučaju pribavljanje protupravne imovinske koristi konzorciju poduzeća značilo bi u konkretnom slučaju da je istovremeno za Općinu T. nastala šteta u iznosu protupravno pribavljene imovinske koristi. Međutim takva šteta nije nastala. Ocjena prvostupanjskog suda utemeljena je na dopuni mišljenja vještaka tužiteljstva geodetske struke A.P. i građevinske struke dr. sci. I.Č., koju je prvostupanjski sud s razlogom prihvatio, kao i na mišljenju Općinskog Pravobraniteljstva Općine T. od danagodine, da procedure koje predviđa zakon u vezi dodjele neizgrađenog građevinskog zemljišta investitorima su u cijelosti ispoštovane te da Općina T. nije postavila imovinsko pravni zahtjev jer dodjelom ove građevinske parcele nije nanesena bilo kakva šteta Općini T., te i ovaj Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine, kao drugostupanjski sud, u cijelosti prihvaća razloge prvostupanjskog suda iznesene na stranama 19 -23 pobijane presude, prema kojim razlozima nema dokaza da je optuženi S.S. ostvario pojedine protupravne radnje navedene u činjeničnom opisu optužnice a sa ciljem da konzorciju privrednih poduzeća ostvari protupravnu imovinsku korist od KM.

Slijedom navedenog, ostale žalbene prigovore tužitelja u kojima se razrađuje teza tužitelja da je Stručno mišljenje Zavoda... Općine T., bilo obvezno za Službu ... općine T., a koja

je teza pogrešna, ovaj drugostupanjski sud nije razmatrao jer ih nije cijenio kao relevantne, upravo zbog toga što proizlaze iz tako pogrešno zasnovane teze tužitelja.

Naime, ovo vijeće smatra da je prvostupanjski sud analizom svih provedenih dokaza, pravilno utvrdio da u radnjama optuženog S.S. nema elemenata koji bi ukazivali na krivnju optuženog, te je postupanje istog u postupku definiranja građevinskog zemljišta koje je predmet dodjele putem javnog konkursa i uvjeta za korištenje tog zemljišta bilo u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima. Ovo vijeće nalazi da je prvostupanjski sud o tome dao dovoljno jasne i prihvatljive razloge, te nema mjesta tvrdnji da su odlučne činjenice pogrešno ili nepotpuno utvrđene. Za utvrđeno činjenično stanje i na njemu izvedene pravne zaključke u obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud je naveo logične i argumentirane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, a takva utvrđenja i zaključci suda nisu dovedeni u sumnju žalbom tužitelja.

U žalbi tužitelja se navodi da je u pobijanoj presudi povrijeđen kazneni zakon iz članka 313. točka d) ZKP FBiH. U obrazloženju žalbe tužitelj ističe da je prvostupanjski sud kada je zauzeo stav da optuženi nije učinio kazneno djelo na način kako je to navedeno u optužnici tužitelja, pogrešno primijenio normu na koju upućuje blanketna odredba članka 383. KZ FBiH. Međutim, prvostupanjski sud nije uopće primijenio normu na koju upućuje navedena odredba Zakona, jer je utvrdio da nije dokazano da je optuženi učinio kazneno djelo na način kako je to navedeno u optužnici tužitelja i donio pobijanu presudu kojom je optuženog oslobodio od optužbe na temelju članka 299. točka c) ZKP FBiH i na taj način nije, u pogledu kaznenog djela koje je predmet optužbe, primijenio zakon koji se ne može primijeniti, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi tužitelja.

Budući da, ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, to je na temelju članka 328. ZKP F BiH trebalo presuditi kao u izreci.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.

